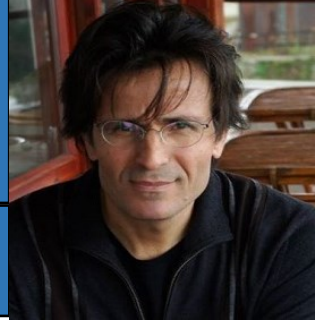

ALEVİN DİLİ

ŞEYHMUS DAĞTEKİN

Gelsin kurusun benim aklım

Senin gömüleceğin yerde

Yaprak olup, toprak olup

Ölümünü örtsün

/

Uçları yazı, uçları kazı olan kelimelerle

Seni bir daha

Ölümün ötesine gömsün

Burnumun dibi cennet

Kafamın ardı cehennem

Aynı ateşte yanmasak da

Sonunu söyler alevin dili

Umut hem acıdır, hem yalan, öyle mi

Eski ateş, yeni yüz

Ensende demir

/

Mum unu yakar

Un mumu boğar

Ya yüz, ya boğul

/

Göz göre göre

Ten dokunur gözün görmediği yere

Ki kendince eldir bu melek
Kendince melek bu el

Ölümü konuşmak
Bize düşmez
Söz ölür
Dilimizden dökülür
Harfleri ölümün

Kefenini alır
Yol boyu sürükler cehennemini
Bir tarafında topu dünya
Öbür tarafında isimsiz harfler
Sessiz sedasız
Hem dış, hem çilek
Zamanı kemirir
Günü gecesinde saklı bir rüya
/
Senden önce de ölüdür
Dediğin her kelime

Bu bir tilki böyle
Babasının öldüğü yerde
Bir balığı kendisine kefen edip gider
Senin bir daha görünmeyeceğin yere

Peki dil bu mudur
Söylediğini unutunca
Ağızdan söze atlamasını bilmez bir serçe midir
Kelimedede kemik

Oturduğun yer beşle yedi arası

Bir tarafı göl, bir tarafı kesik el
Bir tarafı ada, bir tarafı yıkık bir saray
Dağdan inip, kendime bir çukur kazarım dersin
Ayaklarıma göz, başıma güvercin dikerim dersin
Elleri göle atıp, balık yaparım dersin
Sonra da ne gölden, ne de topraktan çıkanı yersin
Serçeyle balık arası başlarını çoğaltıp yuvarlarsın
Dağdan ovaya
Bir rivayette, sen beşliydin
Öbüründe, yediler seni
/
Dağ güçlü, toprak oburdur zamanlarımızda

